21/05/2026

21 Μαΐου: Η Ανάληψη του Κυρίου και μνήμη των Αγίων Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα η Εκκλησία πανηγυρίζει την Ανάληψη του Θεανθρώπου στους ουρανούς. Στους πρώτους αιώνες γιορταζόταν με την Πεντηκοστή, αφού, σύμφωνα με τη Γραφή, ο Ιησούς προανήγγειλε την άνοδό Του στους ουρανούς, υποσχόμενος ότι θα στείλει στους μαθητές Του το Άγιο Πνεύμα, το οποίο θα τους οδηγήσει στην πλήρη φανέρωση της Αλήθειας.

Με την Ανάληψη ολοκληρώνεται το σχέδιο της θείας Οικονομίας (δηλ. της αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο). Επαναφορά του ανθρώπου στον Παράδεισο και την ένδυση του αρχαίου κάλλους εν Χριστώ. Αυτός που ανέβηκε στον ουρανό, αφού προηγουμένως νίκησε τον θάνατο, είναι ο Υιός του Ανθρώπου, ο οποίος εξύψωσε την ενωμένη με τη θεότητά Του προσληφθείσα ανθρώπινη φύση και έδωσε, σε κάθε άνθρωπο τη δυνατότητα να τον ακολουθήσει ελεύθερα.

Η θαυμαστή άνοδος στους ουρανούς πραγματοποιήθηκε στο Όρος των Ελαιών. Η αναχώρηση προκάλεσε πρόσκαιρη θλίψη στους μαθητές, επειδή δεν θα Τον είχαν πια ανάμεσά τους. Χαροποιήθηκαν, αφού τους ευλόγησε και τους υποσχέθηκε την αποστολή του Αγίου Πνεύματος. Μετά από δέκα ημέρες, το Άγιο Πνεύμα επιβεβαίωσε με την κάθοδό Του ότι ο Χριστός όχι μόνο δεν τους εγκατέλειψε, αλλά βρίσκεται διαρκώς μαζί τους, εντός της Εκκλησίας.

Στο Σύμβολο της Πίστεως, ομολογούμε πίστη στον Χριστό, τον «ανελθόντα εις τους ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός» και εκφράζουμε την ελπίδα και προσμονή μας στον «και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος», ουσιαστικά ζούμε και γιορτάζουμε το γεγονός της Αναλήψεως.

Επίσης, σήμερα, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Αγίων θεοστέπτων βασιλέων και Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Η Ελένη γεννήθηκε στο Δρέπανο της Βιθυνίας της Μικράς Ασίας. Ήταν ταπεινής καταγωγής, κόρη πανδοχέως. Έδειξε την ευσέβειά της με πολλές ευεργεσίες και την ανοικοδόμηση Εκκλησιών. Ταξίδευσε το 326 μ.Χ. στην Ιερουσαλήμ, όπου «ηὗρεν τὸν τίμιον σταυρὸν καὶ τοὺς ἄλλους δύο σταυροὺς τῶν ληστῶν».

Η παράδοση αναφέρει ότι πηγαίνοντας στα Ιεροσόλυμα όσο και επιστρέφοντας στην Κωνσταντινούπολη, μετά την εύρεση του Τιμίου Σταυρού, πέρασε και από την Κύπρο.

Κοιμήθηκε οσιακά, μάλλον το 327 μ.Χ. Ο υιός της Μέγας Κωνσταντίνος ιδιαίτερα τιμούσε τη μητέρα του. Της απένειμε τον τίτλο της Αυγούστας, έθεσε τη μορφή της επί νομισμάτων και έδωσε το όνομά της σε μία πόλη της Βιθυνίας.

Ο Μέγας Κωνσταντίνος, γεννήθηκε στη Ναϊσό της Άνω Μοισίας (σημερινή Νις της Σερβίας), μεταξύ των ετών 272-288 μ.Χ. Πατέρας του ήταν ο Κωνστάντιος, που λόγω της χλωμότητος του προσώπου του ονομάσθηκε Χλωρός.

Το 305 μ.Χ. ο Κωνσταντίνος ως Χιλίαρχος, βρισκόταν στην αυλή του αυτοκράτορα

Διοκλητιανού στη Νικομήδεια. Με τον θάνατο του Κωνστάντιου, ο στρατός ανακήρυξε τον Μέγα Κωνσταντίνο Αύγουστο. Μετά από μια σειρά γεγονότων συγκρούεται με τον Μαξέντιο, υιό του Μαξιμιανού, ο οποίος πλεονεκτούσε στρατιωτικά.

Πριν τη μάχη, ενώ προσευχόταν, διακρίνεται στον ουρανό μία πρωτόγνωρη θεοσημεία. Είδε το τρόπαιο του Σταυρού, που έγραφε «εν τούτῳ νίκα». Και ενώ προσπαθούσε να κατανοήσει τη σημασία του θεάματος, εμφανίζεται ο Κύριος στον ύπνο του και τον προέτρεψε να κατασκευάσει Σταυρό και να τον χρησιμοποιεί ως φυλακτήριο στους πολέμους και ως λάβαρο του στρατού. Επίσης, επέτρεψε στους στρατιώτες του να έχουν στις ασπίδες τους τα γράμματα ΧΡ (Χριστός).

Τον Φεβρουάριο του 313 μ.Χ., στα Μεδιόλανα, καθιερώνει την αρχή της ανεξιθρησκείας. Επίσης, λαμβάνει κοινωνικά μέτρα προς ευημερία και ηθική πρόοδο του λαού.

Τα προβλήματα που είχε να αντιμετωπίσει ο Κωνσταντίνος ήσαν πολλά. Η αιρετική διδασκαλία του Αρείου ήλθε να ταράξει συθέμελα την Εκκλησία. Κατέλυε ουσιαστικά το δόγμα της Τριαδικότητας και ομοουσιότητας του ενός Θεού.

Η Α’ Οικουμενική Σύνοδος διαλεύκανε την θεολογική αλήθεια και διακήρυξε το ομοούσιο του Υιού με τον Πατέρα.

Το 337 μ.Χ., αισθάνεται τα συμπτώματα ασθένειας και μεταβαίνει στην πόλη Ελενόπολη της Βιθυνίας. Αντιλαμβάνεται πως η επίγεια ζωή του πλησιάζει στο τέλος και η συνείδησή του τον οδηγεί στο μυστήριο της μετάνοιας και του βαπτίσματος.